

Inleiding

We zijn één week ver in de vasten.
Vasten is op tocht durven gaan
en de weg naar binnen intrekken,
in de stilte God ontmoeten,
en luisteren naar zijn stem.

Maar we hebben vaak moeite met die stilte:
we vinden ze niet
of we gaan er onwennig mee om.
En toch is die stilte van levensbelang
voor wie vanuit zijn geloof wil leven.

Daarom is het eerste
van de twee Oasemomenten in deze vastentijd
helemaal gewijd aan de stilte,
met getuigenissen over wat die stilte
voor elk van ons betekenen kan.

(o.m. naar Jos Verstraete op www.jebbron.be)

Korte stilte

Bezinning

We leven in een tijd
die de stilte wegbant uit ons bestaan.
Maar we hebben die stilte wel broodnodig
om tot onszelf te komen.

Stil worden
kun je vergelijken
met het aansteken van een kaars
in een donkere ruimte.

(Iemand steekt de kaars aan die in het midden staat.)

De eerste ogenblikken
blijven je ogen gericht
op dat kwetsbare licht.
Je gedachten
zijn enkel op jezelf betrokken.

Je probeert stil te worden.
En langzaam krijg je meer zicht
op dat onbekende
binnenste van jezelf.

Alles wat zo in die ruimte
ontsluierd wordt,
is slechts mogelijk
door dat kleine dwaze lichtje.

Eén ademtocht...
en het is weer donker.

In die stilte kun je onmetelijk veel ontdekken,
leg je fundamenten aan.
In de stilte
kom je bij de bron,
je voelt de grond.

Beetje bij beetje
beseft je dat het licht
in jouw schemering
het werk van God is,
ervaar je dat Hij de oorsprong is
en de uiteindelijke zin
van je leven en werken.

Hij is jouw licht.

(naar E. Dobbelaere)

Stilte

Bezinning

Laat ze los.
Laat ze heel even los,
je lasten en je zorgen.
Leg ze allemaal neer.
Ze lopen echt niet weg.

Stil worden.
Tot jezelf komen
en tot elkaar.
Tijd voor verstillings.
Er is immers nog tijd genoeg
voor je lasten en je zorgen.

(naar Tomas Bruyland op bezinningsteksten.wordpress.com)

Stilte

Gebed

Ik zoek naar stilte
in mezelf,
naar rust en ruimte
om te bidden.
Maar wat ik vind
is zorg en onrust,
een bezig zijn
met duizend dingen,
krakeel in mezelf.

U die altijd
een luisterend oor hebt
voor mij,

heb ik eigenlijk wel
een luisterend oor
voor U?

Vergeef mij,
druktemaker die ik ben,
en breng mij tot bedaren,
laat mij de stilte vinden
die ik zo behoef,
de ene stem
die mij vertrouwen geeft
en eenvoud,
de hechtheid van de vriendschap,
de dagelijkse wandeling
met U, mijn God,
mijn deelgenoot, mijn Vader.

(Jaap Zijlstra, *Inkeer. Gebeden*)

Stilte

Bezinning

Stilte is de drempel om bij jezelf binnen te komen . . .
Een schakelaar omdraaien en het stil maken . . .
Ontsnappen aan reclamespotjes
en op je eigen ritme mogen leven.
Jezelf terugvinden in je eigen adem,
geruisloos in en uit,
en bewust de bloedstroom meebeleven
en het licht rondom
en de ruimte boven die oneindig is.

Als we de stilte weer ontdekken, die helende kracht,
dan ontdekken wij onszelf,
keren wij naar binnen
en staan verwonderd te kijken
naar de vreemde ruimte die wijzelf zijn.
Wij kijken vanuit de stilte
op een andere manier naar buiten,
als een kind bijna: zonder te verstaan
en zonder dat het verstaan moet worden.
Als we de stilte weer ontdekken,
dan wordt er zoveel naar de achtergrond geduwd.
Als wij ons niet laten afstompen
door de geluidsstroom die op ons afkomt,
dan kunnen wij weer het woord ontdekken
dat ons tot elkander brengt.
Alleen de stilte geeft draagkracht aan het spreken
en behoedt ons voor gebazel.

De stilte is voor elk mens het grote watervlak:
als wij er ons aan overgeven en niet tegenspartelen,
dan draagt het ons, dan geneest het ons,
dan leert het ons intenser te leven
voor Gods aanschijn.

(Manu Verhulst)

Stilte

Lezing

Psalm 131 is een kort pelgrimslied van David.

Heer, niet trots is mijn hart,
niet hoogmoedig is mijn blik,
ik zoek niet wat te groot is voor mij
en te hoog gegrepen.

Neen, ik ben stil geworden,
ik heb mijn ziel tot rust gebracht.
Als een kind op de arm van zijn moeder,
als een kind is mijn ziel in mij.

Israël, hoop op de Heer,
van nu tot in eeuwigheid.

(Nieuwe Bijbelvertaling)

Muziek

Bezinning

Je leven is net een fles vol water en zand
die steeds heen en weer bewogen wordt.
In de drukte van elke dag word je troebel
en kun je amper duidelijk zien
of helder beslissen.
Maar zet de fles een tijdje stil.
Het zand zakt naar de bodem
en het water wordt vanzelf helder.
Stilstaan brengt helderheid.

Stilte is eigenlijk een avontuurlijke reis.
Benediktijnse monniken gebruiken het beeld van de drie treden.
In drie stappen ga je bij jezelf de diepte in
en ontdek je wat er leeft op de bodem van je hart.
Een reis van uiterlijke naar innerlijke stilte.

Op de eerste trede heradem je
van het drukke leven.
Een korte vakantie of een rustmoment,
en nadien duik je de drukte weer in.

Wie langer stil wordt,
wordt vaak angstig.
Op die tweede trede struikel je over alles
wat in het hart omhoog komt.
Het is dan verleidelijk de stilte te ontvluchten,
maar je mist wel iets.
Als je met de vragen uit je eigen hart aan de slag gaat,
kun je heel veel ontdekken.

De derde trap noemen de monniken
het bemind zijn.
Het gaat dan niet meer om
wat jijzelf probeert te begrijpen,
maar om wat je van God mag ontvangen.
Je ontdekt dat je al van waarde bent
zonder dat je daarvoor iets hoeft te doen.
Je komt heel dicht
bij de zin van je bestaan.

Als je stil wordt,
ontdek je uit welke bronnen je put.
Je ontdekt wat het is om lief te hebben
en je geliefd te weten,
midden in de modder van het bestaan.

(naar 'Over stilte' op switchtosilence.com)

Stilte

Bezinning

Zo pijnlijk is de stilte
van de afgoden waaraan wij ons vastklampen.
Als je écht in nood zit,
straalt de tv geen warmte uit,
kan de pc je niet omhelzen,
brengt je auto je nergens naartoe.

Alleen de ware God
die je in de stilte van je hart aanroept,
zal antwoord geven,
hoe dan ook,
in duizend tekens,
ongezien,
in stilte en in mensen,
in regen en in vuur.
Alleen de Ware.

(www.karmel.be)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het Eerste boek Koningen.

De profeet Elia hoorde:
"Ga naar buiten en ga op de berg staan om God te ontmoeten."
Elia ging de grot uit.
Toen kwam er een sterke wind.
Het werd een zware storm die zelfs rotsen verbrijzelde,
maar de Heer was niet in de storm.
Toen begon de aarde te beven,
maar de Heer was niet in de aardbeving.
Daarna kwam er vuur,

maar in het vuur was de Heer niet.
Toen het geweld op de aarde voorbij was,
kwam er een zacht suizen.
En het werd ademloos stil.
Zodra Elia dat merkte,
bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel
en ging staan bij de uitgang van de grot, roerloos.
Toen hoorde hij diep in zichzelf de stem van God:
"Keer terug, Elia, naar de mensen.
Er zijn er toch nog veel, die naar je zullen luisteren.
Vertel hun wie hun God is en wat ze moeten doen."
Zo gebeurde het dat Elia als profeet terugkeerde naar de mensen.

(Joanna Klink, *Het huis van licht. Bijbels levensboek voor kinderen*, naar 1 Koningen 19, 11-15)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Laten we samen het gebed op uw blad bidden.

Allen:

Stem in de stilte,
spreek tot mij
uw woord dat ruimte scheidt
in de engte van mijn hart,
en doe mij leven
U tegemoet.

Stem in de stilte,
spreek tot mij
uw woord dat bevrijdt
van onmacht en angst,
en doe mij gaan
in vrijheid en vreugde.

Stem in de stilte,
spreek tot mij
uw woord dat richting wijst,
en doe mij verlangen
naar goedheid en zegen
in overvloed.

Stem in de stilte,
spreek tot mij
uw woord dat uitdaagt
om op weg te gaan
naar de ander
die op mij wacht.

Stem in de stilte,
spreek tot mij
en houd mij gaande.

(gebed uit bisdom Rotterdam)

Stilte

Bezinning

Deze vastentijd
is een oproep
om stilte een plaats te geven
in ons leven.

Stilte...
om rust temidden van onrust te ervaren,
om alert en toch ontspannen te zijn,
om zicht te krijgen op je (voor)oordelen.

Om niet meegesleept te worden door emoties,
om je niet te verliezen in alles wat er op je afkomt,
om in balans, in evenwicht te zijn.

Om eenheid in verscheidenheid te ervaren
om onuitgesproken verbondenheid te voelen
om te leven vanuit vertrouwen in plaats vanuit angst.

Om open en helder in het leven te staan,
om met meer intensiteit en vreugde te leven,
om te leven vanuit inspiratie en creativiteit.

Om te luisteren naar anderen,
om te luisteren naar jezelf,
om te weten wat je werkelijk wilt.

Om te ontdekken wie je bent,
om het niet vanzelfsprekende in je leven toe te laten,
om ruimte te maken voor wat je toevalt.

(uit Beademend stil - De weg van de stilte leren op www.kuleuven.be/thomas)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn.
We hopen dat de stilte van vanavond
uw ziel tot rust kon brengen,
als een kind op de arm van zijn moeder.

Het volgend Oasemoment op donderdag 26 maart
valt net één week vòòr Witte Donderdag,
de avond waarop Jezus onder ogen moest zien
hoe hij zou lijden en sterven.
Allemaal moeten we lijden
en dat lijden een plaats geven in ons leven.
Daarover zal dit Oasemoment gaan.

Goeienavond nog.
Draag van dit samenzijn de zegen van de stilte
en het verlangen naar die stilte mee,
en geef het een plaats in uw leven van alledag.
Laat het zijn zoals de dichter Guillaume van der Graft schreef:

"De stilte is een tweestemmig lied,
waarin God en de mens elkaar raken."

Laat de zegen van de Heer
rusten op u en allen die u dierbaar zijn.